

Spørgsmål om påanket landsretsdoms opsættende virkning på administrativ afgørelse

FOB nr. 80.527

Ikke fundet grundlag for at kritisere undervisningsministeriets opfattelse, hvorefter en førstelærer ved en skole var forpligtet til at overtage en stilling som overlærer, og hvorefter lønudbetalingen til førstelæreren kunne standses, såfremt han ikke overtog stillingen, uanset at der på tidspunktet, da undervisningsministeriet udtalte denne opfattelse, forelå en til højesteret påanket afgørelse fra østre landsret i en helt identisk sag, hvorefter en (anden) førstelærer ikke var forpligtet til at overtage en stilling som overlærer.

(J. nr. 1979-1341-70).

Førstelærer A klagede over, at undervisningsministeriet i skrivelse af 17. august 1979 havde meddelt et byråd, at A efter nedlæggelsen af X-skole i kommunen var forpligtet til at overtage en stilling som overlærer ved Y-skole i kommunen, og at undervisningsministeriet i den samme skrivelse havde anført, at lønudbetalingen ville kunne standses, såfremt A ikke efterkom pålægget om at overtage stillingen. A henviste i den forbindelse til en udtalelse af 14. januar 1977, der var afgivet af finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, til undervisningsministeriet i en sag vedrørende førstelærer B's ansættelsesforhold.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at A, der var født 17. december 1911, blev ansat som tjenestemand i folkeskolen fra 1. april 1943.

I december 1947 blev A ansat som enelærer ved X-skole. Ansættelsesbrev for stillingen blev udfærdiget den 16. december 1947. Fra juli 1967 blev A førstelærer ved skolen.

Byrådet besluttede på et møde 14. april 1975 at nedlægge X-skole senest med virkning fra 1. juli 1979. På et møde 14. november 1978 besluttede byrådet imidlertid at fremrykke nedlæggelsen til 31. juli 1978.

Byrådet meddelte i skrivelse af 11. oktober 1978 A - under henvisning til, at X-skole var ophørt som folkeskole pr. 31. juli 1978 - at byrådet på et møde 9. oktober 1978 havde besluttet at tilbyde ham en stilling som overlærer ved Y-skole.

I en skrivelse af 22. oktober 1978 meddelte A bl. a. følgende til byrådet:

»...

I *anbefalet* brev af 11. oktober 1978 har byrådet - i modsætning til skolekommissionens opfattelse af min tjenstlige status - tilbudt mig en aldeles udefineret stilling som »overlærer« ved (Y)-skole. Dette »tilbud« kan kun skyldes et kompromitterende ukendskab til, at jeg uanset, hvad byrådet måtte mene, *lønningsmæssigt* var, er og fortsat kan være »overlærer«, men tjenstligt var og endnu er skoleleder.

...

Det falder mig vanskeligt at opfatte den fremsendte skrivelse som andet end en ufuldstændig og inkompetent meddelelse, som ingen ansvarlig myndighed kan stå bagved eller være bekendt, så jeg tillader mig at forvente en nærmere og mere kvalificeret henvendelse i denne »sag«.

...«

Derpå forelagde kommunen ved skrivelse af 14. november 1978 sagen for undervisningsministeriets departement og spurgte, hvorledes A's fremtidige tjenesteforhold skulle ordnes.

Ministeriet meddelte ved skrivelse af 28. december 1978 følgende til byrådet:

»...

Efter de senere års praksis anses en overlærerstilling ved kommunens skolevæsen for at være en passende stilling for en førstelærer, hvis hidtidige stilling er nedlagt. Førstelærer (A) er derfor pligtig at overtage den stilling som førstelærer (skal være »overlærer«; min bemærkning) ved (Y) kommunes skolevæsen, som byrådet har tilbudt ham.

Såfremt han skulle vægre sig ved at overtage stillingen, må han afskediges. I betragtning af hans personlige alder og den pensionsalder, han har optjent - pensionsalderen udgør pr. 31. marts 1979 37 år - vil der fra afskedstidspunktet kunne udbetales ham højeste pension.

Da førstelæreren i sit svar på byrådets tilbud om en overlærerstilling ved kommunens skolevæsen har givet udtryk for, at han ikke mener, at der er givet ham tilstrækkelig tydelig oplysning om, hvilke alternativer der består for hans fremtidige ansættelse ved kommunens skolevæsen, skal man - uanset førstelærerens utilbørlige ordvalg over for byrådet - anmode byrådet om på grundlag af det i nærværende skrivelse anførte at ville meddele førstelærer (A), at han er pligtig at udføre tjeneste som overlærer i den tilbudte stilling, så længe der udbetales ham løn, samt at han i øvrigt har mulighed for afsked med pension, således som ovenfor beskrevet.

...«

Østre landsret havde den 22. december 1978 afsagt dom i en sag mellem førstelærer B og finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet. B var ansat ved en skole som førstelærer. Pr. 1. august 1976 blev skolen nedlagt, og den pågældende kommune tilbød i den anledning at ansætte B som overlærer ved kommunens skolevæsen. Under retssagen havde B nedlagt følgende påstand:

»At sagsøgte tilpligtes at anerkende, at han er berettiget til at oppebære ventepenge, idet han gør gældende, at den tilbudte stilling som overlærer ikke i tjenestemandsløvgivningens forstand kan anses for »passende« i forhold til hans hidtidige, nu nedlagte stilling som førstelærer, der var en lederstilling, hvilket stillingen som overlærer ikke er

...«

I østre landsrets dom af 22. december 1978 anførtes bl. a.:

»...

Sagsøgeren har som førstelærer ved ... skole varetaget en stilling som skoleleder, og det findes ikke godtgjort, at omfanget af ham i denne egenskab påhvilende særlige administrative og pædagogiske opgaver har været af så ringe betydning, at stillingen ikke på væsentlig måde adskilte sig fra en almindelig overlærerstilling. som følge heraf må der gives sagsøgeren medhold i, at den ham tilbudte stilling som overlærer ved en anden af kommunens skoler

ikke kan anses for passende, og hans principale påstand vil herefter være at tage til følge.

...

Sagsøgte, finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, bør anerkende, at sagsøgeren, førstelærer (B), er berettiget til ventepenge.

...«

Dommen blev af finansministeriet indanket for højesteret.

Danmarks Lærerforening rettede ved skrivelse af 1. marts 1979 henvendelse for A til undervisningsministeriet om sagen. Foreningen bemærkede bl. a.:

»...

Foreningen er bekendt med, at landsretten den 22. december 1978 har afsagt dom i en tilsvarende sag, hvor en førstelærer fik landsrettens medhold i, at en overlærerstilling ikke for ham som skoleleder var en passende stilling, hvorfor han ikke var pligtig at overtage en sådan stilling.

Foreningen er endvidere bekendt med, at finansministeriet har anket denne sag til højesteret, der vil behandle sagen i efteråret 1979, men det er foreningens opfattelse, at landsretsdommen må få opsættende virkning på andre sager af lignende karakter.

Foreningen skal derfor anmode undervisningsministeriet om efter omstændighederne snarest muligt under hensyntagen til landsretsdommen af 22. december 1978 at tage det i skrivelse af 28. december 1978 meddelte pålæg op til ny vurdering.

...«

Undervisningsministeriet forelagde ved skrivelse af 22. marts 1979 sagen vedrørende A's tjenesteforhold for finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, idet undervisningsministeriet udbad sig »en udtalelse fra finansministeriet om, hvilke pålæg om udførelse af tjeneste der for nærværende vil kunne gives førstelæreren«. Ministeriet vedlagde skrivelsen af 1. marts 1979 fra Danmarks Lærerforening.

Finansministeriet svarede i skrivelse af 4. maj 1979 undervisningsministeriet, »at finansministeriet, da der ikke foreligger endelig dom i sagen angående førstelærer (B), er enig i det i undervisningsministeriets skrivelse af 28. december 1978 til ... byråd anførte«. Finansministeriet tilføjede:

»...

Finansministeriet skal derfor anmode undervisningsministeriet om at ville foranledige, at ... byråd pålægger (A) inden en nærmere fastsat kort frist at overtage en overlærerstilling ved ... kommunes skolevæsen og samtidig tilkendegiver ham, at lønudbetalingen vil blive standset med virkning fra 2. juni 1979, såfremt han ikke efterkommer det givne pålæg, og at der under samme forudsætning snarest vil blive iværksat en disciplinær undersøgelse imod den pågældende i overensstemmelse med tjenestemandslovens regler herom med henblik på konstatering af den pågældendes udeblivelse fra tjenesten.

Som omtalt i undervisningsministeriets forannævnte skrivelse af 28. december 1978 har (A) adgang til at begære afsked med pension på grund af alder.

...«

Undervisningsministeriet anmodede i skrivelser af 17. august 1979 - under henvisning til finansministeriets skrivelse - byrådet om at pålægge A at over-

tage en overlærerstilling ved kommunens skolevæsen fra et så tidligt tidspunkt, som det praktisk var gennemførligt. Ministeriet tilføjede:

»...

Det må samtidig tilkendegives, at lønudbetalingen vil blive standset med virkning fra dette tidspunkt, såfremt han ikke efterkommer det givne pålæg, og at der under samme forudsætning snarest vil blive iværksat en disciplinær undersøgelse imod den pågældende i overensstemmelse med tjenestemandslovens regler herom med henblik på konstatering af hans udeblivelse fra tjenesten.

Man henleder i denne forbindelse endnu en gang opmærksomheden på førstelærerens adgang til at begære afsked med pension på grund af alder.

...«

Byrådet bekræftede ved skrivelse af 19. september 1979 til undervisningsministeriet modtagelsen af den ovennævnte skrivelse. Samtidig oplyste byrådet:

»...

(A) har været sygemeldt siden 1. marts 1979, og kommunen har i henhold til cirkulære af 15. marts 1973, jfr. undervisningsministeriets cirkulære af 29. august 1973 om afsked af tjenestemænd på grund af helbredsbetinget tjenstydgtighed ved skrivelse af 19. september 1979 anmodet finansministeriet om en bedømmelse af, om (A) bør afskediges med pension på grund af helbredsbetinget tjenstydgtighed, idet indholdet af lægeerklæringen er kommunen ubekendt.

Det er byrådets opfattelse at indsendelse af sygemelding er ensbetydende med, at (A) har accepteret, at han skal i arbejde.

...«

Undervisningsministeriet anmodede i den anledning, ved skrivelse af 15. oktober 1979, finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, om en udtalelse.

Jeg fik fra kommunen oplyst, at A ikke havde beskæftigelse i perioden fra X-skoles nedlæggelse til hans sygemelding den 1. marts 1979, samt at A i den periode oppebar fuld løn. Også efter den 1. marts 1979, til A blev afskediget med virkning fra udgangen af april 1980, havde han modtaget fuld løn.

Højesteret afsagde den 18. oktober 1979 dom i ankesagen mellem B og finansministeriet. Dommen, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1979, s. 997 ff, har følgende indhold:

»...

Da indstævnte i 1963 blev ansat som førstelærer ved ... skole, var ansættelsesområdet for førstelærere som i dommen nævnt fastlagt således, at de - i modsætning til lærere - altid blev ansat ved en bestemt skole. I overensstemmelse hermed lød indstævntes kaldebrev på, at han blev ansat som førstelærer ved ... skole under kommunens skolevæsen.

Folkeskolelovens § 27, som affattet ved lov nr. 233 af 8. juni 1966, der var gældende, da ... skole blev nedlagt fra 1. august 1976 at regne, sondrede mellem lærere på den ene side og skoleinspektører, viceskoleinspektører og førstelærere på den anden side. Medens lærere ansattes ved en kommunes samlede skolevæsen med pligt til at gøre tjeneste ved flere skoler inden for kommunen, blev skoleinspektører, viceskoleinspektører og førstelærere ansat med tjeneste ved en bestemt skole og var i tilfælde af nedlæggelse af denne forpligtet til at gøre tilsvarende tjeneste ved en anden skole i kommunen.

Efter sædvanlig sproglig forståelse af ordene »tilsvarende tjeneste« og den i loven gjorte sondring mellem de to grupper af tjenestemænd tiltrædes det, at indstævnte som førstelærer ikke har været forpligtet til at overtage en stilling som lærer (overlærer). At ... skole var en lille skole, hvor varetagelsen af lederfunktionerne kun var en mindre del af indstævntes arbejde, kan ikke føre til et andet resultat.

Med denne begrundelse vil dommen være at stadfæste.

...«

Undervisningsministeriet orienterede byrådet i den kommune, hvor B var ansat, Roskilde amtsråd og Danmarks Lærerforening om dommens udfald. Derimod ses der ikke at være sendt underretning om dommen til byrådet i A's kommune.

A rettede i skrivelse af 29. november 1979 henvendelse til sin kommune og vedlagde en kopi af udskriften af højesterets dombog med gengivelse af højesterets ovenfor delvist gengivne dom. A anførte, at dommen var en klar stadfæstelse af landsrettens dom, og anførte videre:

»...

Da min situation er identisk med førstelærer (B's), og da alle parter uanset udfaldet må respektere højesterets dom, tillader jeg mig at forvente, at kommunen genoptager spørgsmålet om min situation i overensstemmelse med min tidligere påstand.

...«

I skrivelse af 30. september 1979, der var stilet til undervisningsministeriets departement, men blev sendt til Roskilde amtskommune, undervisnings- og kulturforvaltningen, spurgte X-kommune »om, hvornår en nærmere afklaring kan forventes at foreligge fra ministeriet«. Kommunen oplyste, at kommunen var »bekendt med, at der er afsagt en højesteretsdom i en for (A) analog sag«.

Med skrivelse af 4. december 1979 sendte Roskilde amtskommune, undervisnings- og kulturforvaltningen, kommunens skrivelse af 30. november 1979 til undervisningsministeriets departement.

Med skrivelse af 11. december 1979 sendte undervisningsministeriets departement kommunens skrivelse af 30. november 1979 til finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet.

Finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, besvarede i skrivelse af 14. december 1979 undervisningsministeriets skrivelser af 15. oktober og 11. december 1979. Lønnings- og pensionsdepartementet anførte følgende:

»...

Under henvisning til tidligere brevveksling, senest undervisningsministeriets skrivelse af 11. december 1979 vedrørende førstelærer ved X-skole i ... kommune (A), skal man med hensyn til spørgsmålet - efter at sagen har været forelagt nævnet for helbredsbedømmelser i tjenestemandssager - meddele, at der ikke findes tilstrækkeligt lægeligt grundlag for den pågældendes afskedigelse på grund af svagelighed.

Førstelæreren har ikke ønsket at overtage en overlærer-stilling ved en anden skole i ... kommune, og han er derfor i konsekvens af højesterets dom af 18. oktober 1978 i den af førstelærer (B) mod finansministeriet anlagte retssag berettiget til afsked med 3 måneders varsel med ventepenge, idet ventepen-

geperioden udløber ved den pågældendes fyldte 70. år med udgangen af december måned 1981.

Man skal herefter anmode undervisningsministeriet om at ville foranledige, at førstelæreren afskediges som foran anført.

...«

Undervisningsministeriet meddelte A ved skrivelse af 7. januar 1980 afsked med ventepenge fra stillingen som førstelærer ved X-skole som følge af skolens nedlæggelse. Ministeriet oplyste, at afskedigelsen havde gyldighed fra udgangen af april 1980, og at der tilkom ham ventepenge i tiden 1. maj 1980 - 31. december 1981, da han vil være fyldt 70 år.

I A's klage til mig over undervisningsministeriets afgørelse af 17. august 1979 anførte han bl. a. følgende:

»...

Og med henvisning til lov nr. 291 af 18. juni 1969 (tjenestemandssagen) kapitel 4 skal vi påpege, at umiddelbar lønstandsning ikke indgår i de i tjenestemandssagen tilladte disciplinære sanktioner mod tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken. - Hvad angår disciplinære straffe uden forudgående tjenestemandssag, jfr. tjenestemandssagens § 22, stk. 4, skal vi anføre, at sådanne straffe er indskrænket til: advarsel, irettesættelse eller bøde på maks. 1/25 månedsløn. Samtlige øvrige i tjenestemandssagen tilladte straffe kræver tjenstlig forhør, uforbeholden skriftlig tilståelse fra tjenestemanden eller dom, før de kan effektueres.

Ud fra foranstående finder vi, at finansministeriet og undervisningsministeriet ved at true med ikke-lovhjemlede tvangsmidler har anvendt ulovlig kompulsiv tvang, ligesom vi finder, at en sanktion i form af omgående lønstandsning med efterfølgende tjenstlig undersøgelse er retsforfølgning i omvendt rækkefølge.

I højesterets dom af 18. oktober 1979 er det tiltrådt, at en førstelærer i henhold til § 27 i den tidligere folkeskolelov (lovbekendtgørelse nr. 172 af 8. maj 1972) ikke er forpligtet til at overtage en stilling som lærer (overlærer). - Det kan af højesteretsdommen konstateres, at det mål, som finansministeriet og undervisningsministeriet har forfulgt, har været lovstridende.

Et grundlæggende princip i tjenestemandssystemet er tjenestemandenes uafhængighed. Denne uafhængighed er illusorisk, såfremt tjenestemandene kan bringes i økonomiske vanskeligheder ved pludselig standsning af deres løbende lønudbetaling.

...«

Finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, anførte i en udtalelse af 8. maj 1980 i anledning af klagen til mig bl. a. følgende:

»...

Tilkendegivelserne om standsning af lønudbetalingen er ikke baseret på anvendelse af tjenestemandssagens disciplinærregler.

Efter finansministeriets faste praksis kan udbetalinger af løn standses, når en tjenestemand med forsæt udebliver fra sin tjeneste uden at have dokumenteret, at der foreligger en ham utilregnelig årsag til udeblivelsen. Der kan herved henvises til den af en tidligere tjenestemand indgivne klage af 25. august 1962 til Folketingets ombudsmand - j.nr. 783-62.

Det er således i overensstemmelse med almindeligt fulgt praksis, at det er meddelt de to førstelærere, at lønudbetalingen ville blive standset, medmindre

de overtog en stilling som lærer/overlærer, idet påbud om at overtage en sådan stilling må betragtes som en tjenstlig ordre, der er lovlig, indtil andet måtte fremgå af en eventuel domstolsprøvelse, således at en undladelse af at efterkomme påbudet ville være en uberettiget udeblivelse fra tjenesten.

...«

Undervisningsministeriet redegjorde i en udtalelse af 29. maj 1980 i anledning af A's klage til mig for sagens forløb, men kommenterede ikke i øvrigt indholdet af klagen.

Jeg udtalte følgende i en skrivelse til A:

»Ved højesterets dom af 18. oktober 1979 (Ugeskrift for Retsvæsen 1979, side 997 ff), blev det antaget, at (B) ikke var forpligtet til at overtage en stilling som overlærer (i ... kommune), idet en sådan stilling ikke i forhold til den nedlagte førstelærerstilling fandtes at kunne anses for »tilsvarende tjeneste«, jfr. § 27 i folkeskoleloven (som affattet ved lov nr. 233 af 2. juni 1966).

Da tjenesteforholdene for Dem og (B) efter det, der foreligger oplyst i sagen, må anses for identiske (i relation til det foreliggende problem), må jeg på baggrund af den nævnte højesteretsdom lægge til grund, at heller ikke De har været forpligtet til at overtage den tilbudte overlærerstilling i ... kommune.

Undervisningsministeriet har da også med skrivelsen af 7. januar 1980 meddelt Dem afsked med ventepenge.

Det spørgsmål, der foreligger til min bedømmelse, er alene spørgsmålet, om jeg kan kritisere den stilling, som undervisningsministeriet (og finansministeriet) tog med hensyn til Deres tjenesteforhold forud for højesterets dom af 18. oktober 1979.

Herom skal jeg bemærke følgende:

Undervisningsministeriets afgørelse af 28. december 1978.

I skrivelsen af 28. december 1978 meddelte undervisningsministeriet ... byråd, at De var pligtig at overtage stillingen som overlærer ved en af kommunens skoler. Undervisningsministeriet henviste til senere års praksis. Undervisningsministeriet har på min telefoniske forespørgsel oplyst, at ministeriet på tidspunktet for afgørelsen af 28. december 1978 endnu ikke havde kendskab til østre landsrets dom af 22. december 1978.

Jeg må forstå, at undervisningsministeriet med udtrykket »senere års praksis« bl. a. sigter til den tilsvarende afgørelse af spørgsmålet, der var blevet truffet i forhold til (B) efter anmodning fra finansministeriet.

Under hensyn hertil samt til, at der på det nævnte tidspunkt ikke forelå nogen (endelig) retslig afgørelse af spørgsmålet, finder jeg ikke at have tilstrækkeligt grundlag for at kritisere undervisningsministeriets afgørelse. Jeg bemærker herved, at den retsopfattelse, der lå til grund for undervisningsministeriets afgørelse, efter min opfattelse, ikke kunne anses for åbenbart urigtig.

Undervisningsministeriets afgørelse af 17. august 1979.

Undervisningsministeriet tog ministeriets afgørelse af 28. december 1978 op til fornyet overvejelse i anledning af henvendelsen af 1. marts 1979 fra Danmarks Lærerforening, hvorved foreningen bl. a. anmodede om, at østre landsrets dom af 22. december 1978 (vedrørende (B)) blev tillagt »opsættende virkning på andre sager af lignende karakter«, indtil højesterets dom forelå.

På tidspunktet for undervisningsministeriets afgørelse af 17. august 1979 forelå for ministeriet:

Østre landsrets dom af 22. december 1978, hvorved den retsopfattelse, ministeriet havde givet udtryk for i afgørelsen af 28. december 1978, var tilsidesat.

Oplysning om, at finansministeriet havde anket østre landsrets dom til højesteret.

Finansministeriets udtalelse af 4. maj 1979 til undervisningsministeriet om,

at finansministeriet - så længe endelig dom i sagen vedrørende (B's) tjenesteforhold ikke forelå - var enig i undervisningsministeriets afgørelse af 28. december 1978,

at finansministeriet *anmodede* undervisningsministeriet om at ville foranledige, at ... byråd

- a) pålagde Dem at overtage overlærerstillingen,
- b) meddelte Dem, at lønudbetaling ville blive standset, såfremt De ikke efterkom pålægget, og
- c) meddelte Dem, at disciplinærundersøgelse ville blive iværksat imod Dem - såfremt De ikke efterkom pålægget - med henblik på en konstatering af Deres udeblivelse fra tjeneste.

Om undervisningsministeriets afgørelse af 17. august 1979 om ikke at tillægge østre landsrets dom af 22. december 1978 »opsættende virkning« skal jeg herefter udtale følgende:

En imødekommelse af lærerforeningens anmodning om, at den nævnte landsretsdom blev tillagt »opsættende virkning« på den omtalte måde, ville indebære, at De i tiden indtil højesteretsdommens afsigelse skulle have adgang til at oppebære fuld løn uden at gøre tjeneste. Alternativet hertil var at fastholde afgørelsen af 28. december 1978 om, at De skulle påbegynde arbejdet som overlærer og udføre dette, indtil der forelå endelig dom vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt den retsopfattelse, som afgørelsen byggede på, var holdbar.

Som nævnt ovenfor finder jeg ikke at have grundlag for at kritisere undervisningsministeriets afgørelse af 28. december 1978. Spørgsmålet er i denne forbindelse, om det forhold, at den retsopfattelse, som lå til grund for afgørelsen, var blevet underkendt af landsretten, bevirkede, at det havde været rigtigst af undervisningsministeriet (og finansministeriet) at imødekomme anmodningen om »opsættende virkning«.

Jeg skal først bemærke, at De efter min opfattelse ikke havde noget egentligt retligt krav herpå. Som nævnt var dommen rettidigt blevet anket til højesteret, og havde derfor end ikke retskraft i forholdet mellem parterne. Efter min opfattelse kan forvaltningsmyndighederne i et sådant tilfælde ikke anses for forpligtede til at undlade at træffe afgørelser eller ophæve allerede truffene afgørelser, der er i strid med dommen (naturligvis forudsat, at den retsopfattelse, som myndighederne vil lægge, har lagt til grund, ikke er uforsvarlig).

Jeg har imidlertid forståelse for, at det ikke forekommer Dem rimeligt, at De blev pålagt at udføre tjeneste som overlærer, efter at det ved landsretsdom i et identisk tilfælde var lagt til grund, at der ikke var pligt hertil.

En imødekommelse af anmodningen om »opsættende virkning« i Deres tilfælde måtte selvsagt medføre, at også andre tidligere førstelærere i samme situation - herunder også dem, der havde påbegyndt tjeneste som overlærere - blev stillet på samme måde (det vil sige fik adgang til at oppebære fuld løn uden at gøre tjeneste). Jeg må forstå, at undervisningsministeriet (og finansministeriet) ikke - når der ikke bestod nogen forpligtelse hertil - fandt at kunne tillade en sådan ordning i strid med myndighedernes opfattelse af, hvad de tidligere førstelærere var forpligtede til og på et tidspunkt, da der verserede en sag om spørgsmålet for højesteret.

Jeg finder ikke at have grundlag for at kritisere, at undervisningsministeriet på baggrund af det anførte afslog lærerforeningens anmodning om »opsættende virkning«. Jeg finder heller ikke at kunne kritisere, at ministeriet i skrivelsen af 17. august 1979 meddelte Dem, at lønudbetalingen

ville blive standset, såfremt De fortsat nægtede at påbegynde arbejdet. Jeg må herved være enig med finansministeriet i, at den nævnte tilkendegivelse ikke var udtryk for en anvendelse af tjenestemandslovens disciplinærregler. Jeg henviser i øvrigt til det, finansministeriet har anført i udtalelsen af 8. maj 1980 til mig.

Jeg har herefter i det hele ikke grundlag for at kritisere undervisningsministeriets skrivelse af 17. august 1979 til Dem.

...«